ANY VII.—NÚM. 307 10 centims BARCELONA, 14 D'OCTUBRE DE 1914

PATUM

—Què vols, Lluiset, de tot lo que porto?
—Dona'm el tall que s'obra.

TEATRE NOVETATS

Les sarsueles La niña de los besos-Maruxa

TEATRO TÍVOLI

Circo Ecuestre

TROUPE PEREZOFF

ALCAZAR ESPAÑOL

Unió, 7.—Gran Café Concert Restaurant a la carta dia i nit

Exit verdaderament grandiós

LA FRESA

ROYAL CONCERT

Pabelló de Moda : : El Rei dels Music-Halls

30 HERMOSES ARTISTES 30

Gran èxit de les vetllades en el nou

FOYER I SALÓ SPORT

Entrada lliure Restaurant a la carta Butaques gratis

Saturno Parque

Grandioses reformes

Fantàstiques il·luminacions

Els millors i més nous sports que se coneixen

Entrada de passeig, 10 cénts.

!!CAVALLERS!!

Per preservatius bons, baratos i de les millors marques del país i estranger, dirigir-se a la més antiga i acreditada casa

Carrer Cardenal Casañas, núm. 4.-BARCELONA

LA FRANCESA

Cuplets PAPITU

Primera Serie

Preu: Un ral

NOTA.—Advertim als corresponsals que la 2.ª serie de Cuplets que publicavem com a folletí no's vendràn solts, sinó que qui vulgui obtindre'ls deurà comprar tots els números del periòdic que continguin el folletí desitjat.

Marcelino Albiol

Fabricació de lámpares pel gas i electricitat

Instal·lacions, reparacions

Lloguer i venda a plassos

PONENT, 42

ELS PELLETS DEL DR. MACKENZY

Curen el pitjor refredat en 24 hores

Representant: FRANS JANSSENS, Valencia, 275.-BARCELONA

Sense cap mena de bany, el SULFURETO CABALLERO (Assalt, 86, Barcelona), cura la sarna (ronya), en 10 minuts. Degut a lo que's vèn hi ha dipòsits a les farmacies següents: Lleyda; Carme, 35.—Tarragona; Cos del Bou, 2.—Rambla S. Joan, 55.—Reus; Arrabal Sta. Agna, 80.—Tortosa; Rosa, 3.

CICLES
PATINS
JERSEIS

SANROMA

PILOTES de FOOTBALL y TENNIS y tota classe d'articles de

SPORT MOTOCICLETES Y SIDDE CARS SUN

A. SANROMÁ-Balmes, 62-Teléfono 1445-BARCELONA

BARCELONA, 14 D'OCTUBRE DE 1914

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Pelayo, [illegible]
Horas, de 10 a 1
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
ESPANYA, trimestre. . . . . Ptas. 2
ESTRANGER, » . . . . . » 3
Pago anticipat
Dels treballs publicats en son responsables els seus autors.—No's retornen els originals.

PAPITU

DEL TEATRO DE LA GUERRA

Correspondencia remitida por varios conductos secretos y reservados, desde varios puntos no menos reservados y secretos.

(Diario épico, guerrero y anecdótico de nuestro enviado especial, muy especial, señor Buendía y Gassol, del comercio de esta plaza.)

Jueves, 8.—Me estoy aburriendo más que Grañé en el Ayuntamiento de ahí bajo. Los alemanes tiran más que el «diakalon». Gastan unos morteros mortíferos, especie de encendedores mecánicos de 42 y pico. Alcanzan, según un zapatero amigo mío, 14 kms. Vds. ya sabrán que 1 kmo. tiene unos 1000 metros, aproximadamente. Los aliados, o alia-tres (como quieran) nos hemos plantado, como si jugásemos al siete y medio. Los difuntos abundan y un corredor de esquelas haría la primera peseta. Avisen a Roldós, que bada.

Viernes, 9.—Entre mis camaradas, hay un paisano de Juncal y Miliano, que se hizo voluntario francés para no pagar la cédula. Me ha dicho que los alemanes han tomado Namur, porque para ellos, «la vida sin-amur nun se comprende». Lo recojo a título de información. Me ha salido un «panalló», anunciador de los primeros fríos. (No confundirlos con la trilogía de Iglesias.) La comida escasea por falta de ganado. Todo está perdido. Bergés, con el rebaño de «Maruxa», podría sacar algunos miles de «nassos». Me han dicho que Campmany hace un drama. Este es el año de las desgracias.

Sábado, 10.—Un capitán de la reserva, que es persona muy reservada, me ha dado de incógnito una recomendación para el cabo de serenos de Dunkerke. Mi objeto es dirigirme a Inglaterra para decirles lo que hacen los ingleses, si es que no lo saben, que me parece que sí. Embarcaré en un submarino o en una draga, única manera de ver la mar... de cosas. Salgo hoy, en burro, directo para dicho puerto del Adriático. Remitan fondos para fondas. Aquello de Max-Linder fué una «bufa». Digan a las niñas del Siglo que no lloren.

Domingo, 11.—Ya veo el mar. En la playa, la barca de un pescador, que espera cantando el día. ¡Es humor, pasar la noche en vela (claro!) y cantando! Allá a lo lejos he visto una boya negra, que a la cuenta debe ser un gran negocio, pues un inspector de tranvía que venía conmigo me ha dicho que «era una mina». Según se ve, las minas son la nota del día. ¿Qué hace, pues, nuestra mina del Besós? Embarcaré en un recontra-torpedero que hace una porción de nudos cada hora. Debe tener muy poca memoria, pues el hacer un nudo en mi país es para recordar algo. Hago testamento y a ver si una mina, mina mi natural existencia.

Lunes, 12.—A bordo, sin comer galleta. He llamado a ¡¡Josephl! catorce veces. Una caravana de peces de colores sigue al barco, para averiguar lo que comí hace tres meses! ¡Me río yo de los peces de colores! Esto del mareo es un mareo. A lo lejos diviso un barco. Debe ser hembra, porque el mío va muy movido. El mar me gusta por lo bien educado. ¡Olal por aquí. ¡Olal por allá. ¡Yo que no conocía otros mares que Mar-torell y Mar-tínez! Suenan cañonazos, en la dirección de Garraf. ¿Será hoy día de gala?

Martes, 13.—Tres barcos nos persiguen. Deben tener pretensiones, porque ¡gastan unos humos! De vez en cuando pasa algo por encima de nosotros. ¡Piuuu!!.. ¡Schaff!... Estamos en el Canal. Si nos tocan nos parten en canal. He prometido un cirio de 0'50 a Santa Marina, si salgo del mar-i-ná. Junto al trozo de barandilla que tengo arrendado para mis expansiones estomacales, pasan unos «pardals» que vuelan muy bajo. Ya se vé la costa. *¡Costa* mucho de llegar! Nuestros enemigos se despiden de nosotros tirándonos una indirecta que se nos lleva un palo. ¡Pa-lo que sirven los palos! Y que no son juguetes, pues estos son pa-los chicos y los otros pa-los grandes.

Miércoles, 14.—Los pájaros aquellos ya se lo que eran. Eran, como si dijésemos, jaulas viejas o «gaviotas». Un marino me ha dicho que aun hay un «pardal» que va más bajo: el «par-d'al-pargatas». He dudado si tirarle al agua o nombrarle corresponsal. Si ven a Boladeres, díganle que nos mande a Pich, ya que por lo visto no hay otro «pa arreglar cuestiones». Con él, Guerra del Río, Gomila, Sañudo Autrán y el Sr. Julién, la cuestión se arreglaba en seis años. Desembarco y respiro. Miro al barco y digo como Cicerón: «E pur, si muove». ¡Qué bien me van a sentar las monjetas con llomillo, estilo Peyo!...

Preguntes guerreres

—Quina és la companyía que té més èxit?
—La companyía Guerrero.

***

—Quin és el torero del dia?
—El Guerra.

***

—Quin és el dato més optimista del moment present?
—El president del Consell de ministres de l'Estat espanyol.

La toma de Magnessia

Cuplet amb musica de «¡Ay, Nemesia!», el més popular i rebregat en aquests crítics moments que s'està decidint el pervindre d'Europa. *Excusat* es dir que està *reservat* el dret de traducció a qualsevulga de les llengües beligerants; de quelcom ha de servir la Neutralitat (successora de la Solidaritat i de la Mancomunitat).

La Nemessia ja fa dies
que de ventre va molt dura
i la cosa *dura* massa,
segons ella m'assegura.
Com que ningú'n té la culpa,
contra ningú pot *obrar*,
i això, la pobre xicota,
diu que no pot pas *anar*.
Ai, Nemessia,
ai, Nemessia,
si't vols purgar pren magnessia;
ai, Nemessia, en tot moment
ves prenent, ves prenent, ves prenent.

***

A tots els homes d'Europa
un gran canguelo els hi entra,
i quan són a les batalles
els hi ve molt mal de ventre.
Els canons d'artillería
quan ells veuen avançar,
els hi semblen lavatives
que a morí els han d'*ajudar*.
Ai, Nemessia,
ai, Nemessia,
si't vols purgar pren magnessia;
ai, Nemessia, en tot moment
ves prenent, ves prenent, ves prenent.

***

Des de que a Europa hi ha guerra
que les tomes ens embromen:
hi ha hagut la toma de Lieja
i *donde las dan, las toman*.
Toma tripita y cadera,
toma y daca i toma vent,
pro la toma de magnessia
és la toma més corrent.
Ai, Nemessia,
ai, Nemessia,
si't vols purgar pren magnessia;
ai, Nemessia, en tot moment
ves prenent, ves prenent, ves prenent.

La Nemessia per menjar-se
una truita a la francesa
i haver begut desseguida
una ampolla de cervesa,
té tan forts dolors de ventre
que ella diu amb molt *dolô:*
«Mare meva, tinc l'estômag
en plena conflagració.»
Ai, Nemessia,
ai, Nemessia,
si't vols purgar pren magnessia;
ai, Nemessia, en tot moment
ves prenent, ves prenent, ves prenent.

***

A la guerra té unes ordres
molt severes la milicia
i als que abandonen les armes
els fusella la justicia.
Es el càstic que'ls hi donen
perque purguin llurs traicions;
són unes purgues molt grosses,
millor dit, són purgacions.
Ai, Nemessia,
ai, Nemessia,
si't vols purgar pren magnessia;
ai, Nemessia, en tot moment
ves prenent, ves prenent, ves prenent.

***

Està que bufa la cosa
amb la gran guerra europea,
el pànic és lo que priva
i tothom te *diarrea*.
En tots els pobles del mapa
hi ha efervescencia imponent
i es fa un gasto extraordinari
de magnessia efervescent.
Ai, Nemessia,
ai, Nemessia,
si't vols purgar pren magnessia;
ai, Nemessia, en tot moment
ves prenent, ves prenent, ves prenent.

EMBUSTEROGRAMAS EUROPEOS

¡¡¡LA GUERRA EUROPEA!!!

Datos oficiales.—¡Se mueven!—¡¡No se meneen!!—Tranquilidad en Bruselas.—La nueva prensa.—Una ocupación.—Guillermo y Kadenas.—Versos alemanes.

NOTAS OFICIALES ALEMANAS

Berlín, 12, a las 27'59.—La nota oficial de las diez de la tarde, es la siguiente:

«En nuestra ala izquierda, el enemigo nos fastidia.

El ejército, algo abatido porque no encuentra Pilsen.

Alrededor de Arrás, hemos arrastrado de espadas.

El enemigo se ha replegado e internado en el

monte *San Jean La Blague*. Hemos tirado al monte y no cesamos de apuntar al ídem.

No podemos comunicar noticias referentes a nuestra ala derecha. Pare e ser que en vista del tiroteo, que por ahora es con bala, hemos ahuecado el ala.

Considérase necesario tomar Verdún. Entre ocho y diez de la noche, es posible que entremos. El Mayor ha dispuesto que instalemos la ambulancia en un convento abandonado y emplacemos las baterías en la calle vecina. Esta orden será cumplimentada en el tiempo antes citado. Por lo tanto, el ejército estará a las nueve en el convento y a las diez en esta calle.»—*Agencia Choucroute*.

OPERACIÓN DIFICULTOSA.

Petrogrado (antes San Petersburgo de Provensals), a las 88'15.—El ejército ruso se ha visto obligado a tomar por asalto un fuerte que estaba débil, emplazado en la Galitzia.

Los naturales del país se han quejado al maestro *Vives*. ¡Qué cosas pasan en Galitzia, desde que se ha estrenado *Maruxa!*

Como de sobras saben nuestros lectores, Galitzia se halla en Austria y su capital es la Coruña. Por eso, y no por otra razón, se dice que peligra el emperador de Austria, venerable anciano que cuenta dos años más que *Pompeyo Gener*. Peligran pues, el emperador, su *Coruña* o corona y su cetro.

La operación que han llevado a cabo los rusos ha resultado brillantísima, viéndose el desfile muy animado.

Lo dificultoso de la operación ha sido el salvar la vida a todos aquellos heridos que caían en manos de más de un médico. Hubo herido que suplicaba que le dispararan, antes de operarse, un mortero de sitio o una comedia de Linares Rivas.—*Chubesky*.

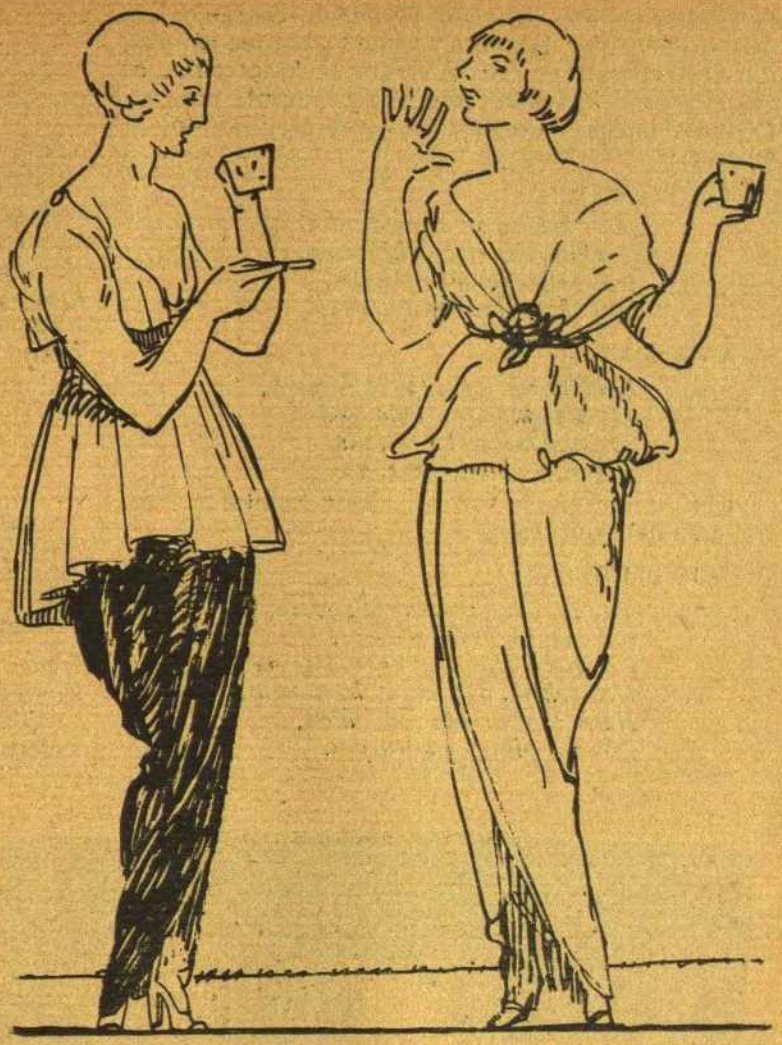

—I que és enganxinós aquest don Narcís! Ahir me pensava que no me l'hauria pogut treure de sobre.

LA VIDA EN BRUSELAS.—FESTEJOS POPULARES.

Bruselas, 15, a las 39'05.—Desde que el enemigo ha ocupado la capital, la vida de Bruselas, según nos comunica un particular amigo nuestro recién llegado de Caldetas, presenta un aspecto interesantísimo. La prensa nacional ha sido completamente suprimida. Al mismo tiempo, ha sido substituída por otra oficial. Se publican, pues, los siguientes periódicos: *Das Kaloyus*, *Kolus das Braüssselaff y Piripititif*.

La capital está tomada por el enemigo. El menor gesto, la más mínima acción, es castigada severísimamente. Actúa un consejo de guerra permanente en el local que antes era el Banco Belga. Por lo tanto, el enemigo mete las acciones en el banco.

La Banda Municipal alemana dará mañana, jueves, un concierto, de cuatro a cinco de la tarde, en el quiosco del Parque, dirigida por el músico mayor *Hern Beidler*, bajo el siguiente programa:

¡Los bulanos!, polka militar; *Manén*.—*El soldado de chocolate* (fantasía), *Straus*.—*¡Dum-Dum!*, vals jota, *Xalabardé*.—*El Gran Ducado de Luxemburgo* (antes *Conde*), *Lebar*.—*Parsifal* (paso doble), *Wagner*.

Actívanse los ensayos de *La Viola d'or*, nuevamente instrumentada por su autor, para Banda municipal.—*Crickboom*.

OCUPACIÓN MILITAR

Berlín (por Picamoixons), a las 39'50.—Los alemanes están en Veletri.—*D. de R.*

REVISIÓN DE UNA OBRA

Leipzig (vía Besós), 16, a las 42'50.—Nuestro corresponsal y repórter nos comunica por camelograma, los datos suministrados por el *Doctor Carvajal* (ex vendedor de aguas minerales), en los que pueden subir de pies nuestros lectores. Los datos son estos:

Es cosa sabida que todos los años se representa, el dia de Todos los Santos, en Berlín, un drama vulgarmente conocido por el título de *Hern Hans Tenorium*. En esta obra parece ser que hay escritos varios versos subversivos y contrarios a la opinión y cuenta corriente del país. La obra ha sido refundida, suprimiéndose los siguientes versos, que no nos atrevemos a traducir

por varios temores. Primero, porque no contamos con permiso del autor dela obra y segundo, porque tememos que el Arrendatario de la Sociedad de Autores Franceses, el *general Villaneau*, nos exija el noventa por ciento de los derechos. Los versos suprimidos, son los siguientes:

ACTO PRIMERO:

¡Das kridaman das maufiloj,
von llámpjen foori skéljeman,
fous enllestéijemen rengles,
nait skiljem von cridemens!

ACTO CUARTO:

Kridam von gool, foi sórdemenn,
das pórtaman cric-crac tanken,
das gámbaman loj raifoles,
responfen, bern, nang, nang.

¡Qué hermosura de versos!... ¡Qué bonito!... Pues, y el acto del cementerio?...

ACTO QUINTO:

Ya, ya, das pintas bellúgaman,
von váguem barba mouten,
foor Hern Häns, nang, escáguemen.
Haichékem, das papus kamaman,
Hern pinchumun vom dátils,
Das vos pilires gráhemenn.
Hern, foi ¡koolosal Gallito!,
hom múndum spékem notórium,
das vos Alcázar Español mortuórium,
und treünem nass fiblera,
¡Aü, aü, kúitem bern spéremen
¡Barbba, balantba, Hern Häns von Tenórium!

Sería conveniente conocer esta obra en castellano, pero no es de confiar el verla en escena por lo conceptuoso de la concepción y despegar en absoluto de las tranquilas costumbres de nuestro público. Agradeceremos a *Hern Kadenas* que obtenga permiso del *káiser* y traduzca, como el solo sabe hacerlo y nosotros no, el *Hern Häns Tenorium*.—*Zorrilla*.

Les dònes, son el sexe feble?

NAVEN conversant quatre amics pel bonic passeig comprès entre la Bonanova i Sarrià, quan a poca distancia d'ells s'enfonzà la roda d'un carro que hi transitava, per haver cedit el terreny baix el pes de la càrrega.

Els quatre companys, com desparats per un ressort, s'oferiren al carreter per a ajudar-lo a sortir del contratemps; tots hi feren forces de flaquesa, mes com que l'esforç no s'acoblava, resultava treball perdut.

El carreter, bo i estimant sos bons intents, va compendre que no lograríen el séu propòsit si no'l deixaven governar; destinà un dels ajudants a sostenir les regnes, en el mateix morro del cavall; altres dos salvetaires, agafats a les rodes per a evitar la reculada en el moment suprem, i el restant (un de magrissó) per a manejar la tralla i cridar els «arriiil» reglamentaris.

Aleshores el *comando*, jove i forçut, posà l'espatlla sota la post trasera del vehicol, i quan va dir «a les tres!» feu alçaprem amb tota l'ànima, mentres els auxiliars voluntaris, secondant valentment l'haçanya de l'Hèrcules de carretera, complementaven l'arrancament del *vaixell*.

Foren remerciats els transeunts pel agraït minyó; ells se'n despediren, encaixant-hi, després d'obsequiar-lo amb bons cigars en premi a son braó, i el carro continuà sa ruta interrompuda.

Represa la conversa dels quatre amics, hagué de recaure envers la força que pot desenrotllar un home; un d'ells explicà que una vegada vegé a un pagès com agafava un porc de molt respecte per una cama, alçar-lo amb el braç estirat i trasladar-lo a unes trenta passes; un altre digué que an el camp de Tar-

—I per què no se la vol deixar donar l'injecció?
—Perque tine por de que'm fiquin allò.

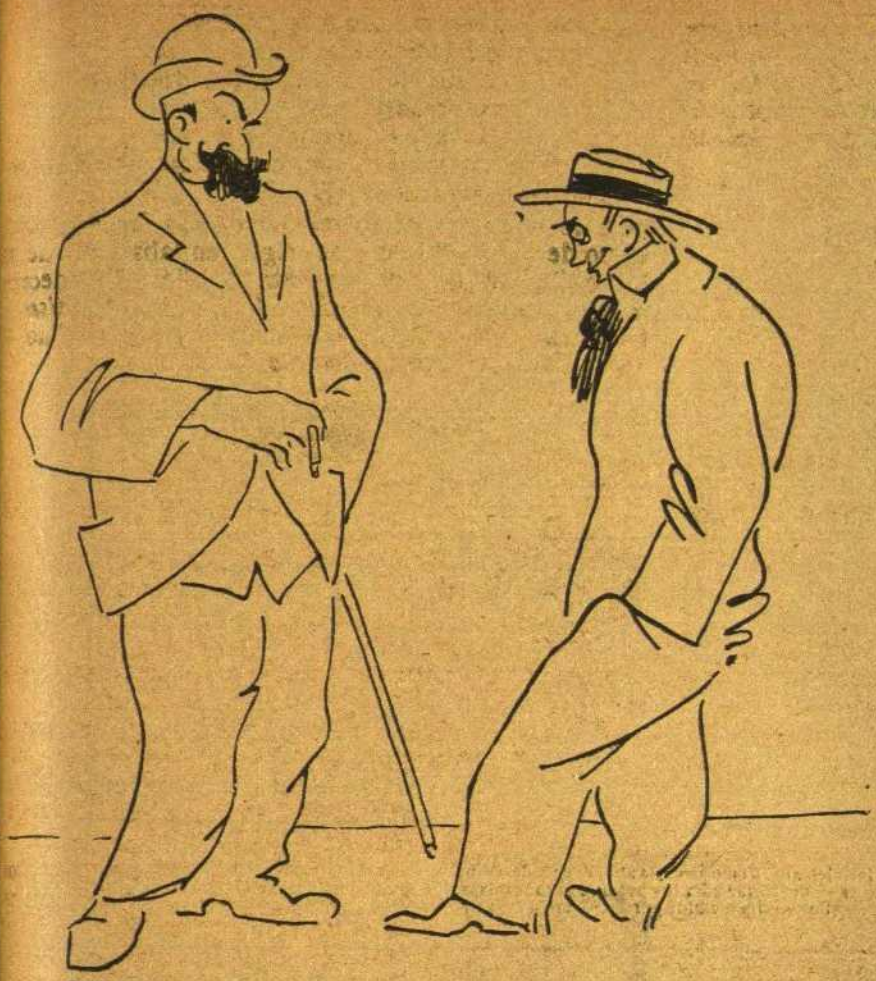

—Sabía l'alemany, el francès i l'anglès, i es va quedar mut.
—De totes tres llengües?

ragona hi havía un jovenàs qui posant-se com qui para, en el jòc de saltar i parar, entre dos carros aculats, revistía damunt de la viga de l'esquena el pes d'una bòta d'aiguardent, de sis càrregues, per a passar-la d'un carro a l'altre; el tercer contà una heroicitat per l'ordre de les referides, quan tocà el torn an el quart, qui assegurà que tot lo narrat pels séus companys era una *merdeta* comparat amb el cas veritable, autentic i fidedigne que ell sabía, amb la particularitat de que'l protagonista pertanyía al sexe que injustament sempre n'hem dit feble.

Els tres oients feren el silenci, i l'últim contaire s'explicà aixís:

—El meu avi va casar-se als disset anys per a eludir un determinat servei de les armes, enviudant als primerencs quaranta, i tenint-ne, mon pare, vintidós, ja'n feia un que havía contret matrimoni; allavores, jo vaig néixer.

En el nostre poble, molt faltat de víes de comunicació, portàvem una vida d'ensopiment que enamorava; férem la viu-viu amb prous feines, i això que pencàvem; en quant a divertiments, molta miseria: un tristot ball de tarde, a la festa; cafè amb *manilla*, o cervesa amb *solo*, en el casinet, i... mort *de repente!* Casi és excusat dir-vos que'l ram de l'amor representava un camí d'*amargura* pel jovent en disposició d'actuar lliberalment.

Quinze anys més endavant, a partir de quan vaig néixer, l'avi's mantenía ferm com un gall de l'any; el pare treia foc per l'osca, tant que jo havía flairat que's permetía qualque *pirueta* escaducera allà on podía; i en quant a mí, ningú m'havía d'ensinestrar en lo referent als afers amatoris.

En resum: l'avi, el pare i jo, ens espavilàvem, i treiem, o tot lo contrari, faves d'olla; això sí, cada hu pel séu compte i risc, i amb molta reserva individual.

Als tres anys de *guanyar-me la vida, honradament*, morí la meva amiga; com que m'havía cobrat afecte i moltes pessetes, va deixarme un petit estoig, contenint un bonic anell de brillants... falsos, montats en... llauna; ademés (i are vé la prova de que les dònes no pertanyen sempre al sexe feble) vaig recullir un sobre clos, que resguardava un paper, on me deia textualment:

«Enric: Admet aqueix petit record meu; a ton pare i al teu avi no'ls faig cap present, perque ja no llueixen, no obstant haver-me lligat an ells la mateixa amistat que a tu.

»Avant, Enriquet; no m'oblidis, i quan algú't parli de mi, digas-li sense embuts:

»—Era una dòna generosa, la Sara; generosa i forta, perque durant molt temps va sostenir, sense defallir, el pes de tres generacions!»

Des de Palma

La Lliga del Bon Mot, que amb tant bon zel treballa per la purificació de la llengua, va dar un miting en un arrabal no gaire lluny de Palma de Mallorca.

Som admiradors del treballs de la Lliga del Bon Mot, però, ja li donem feina si vol purificar la llengua, perque hem arribat a un estrem en que ja no sabem quins mots sòn els bons i quins els dolents.

Per a fer-se càrrec de lo que diem, només cal saber el nom de l'arrabal on se va celebrar el miting.

Saben còm ne diuen? Doncs ne diuen a càn Sardina.

Ja veuen còm estem!

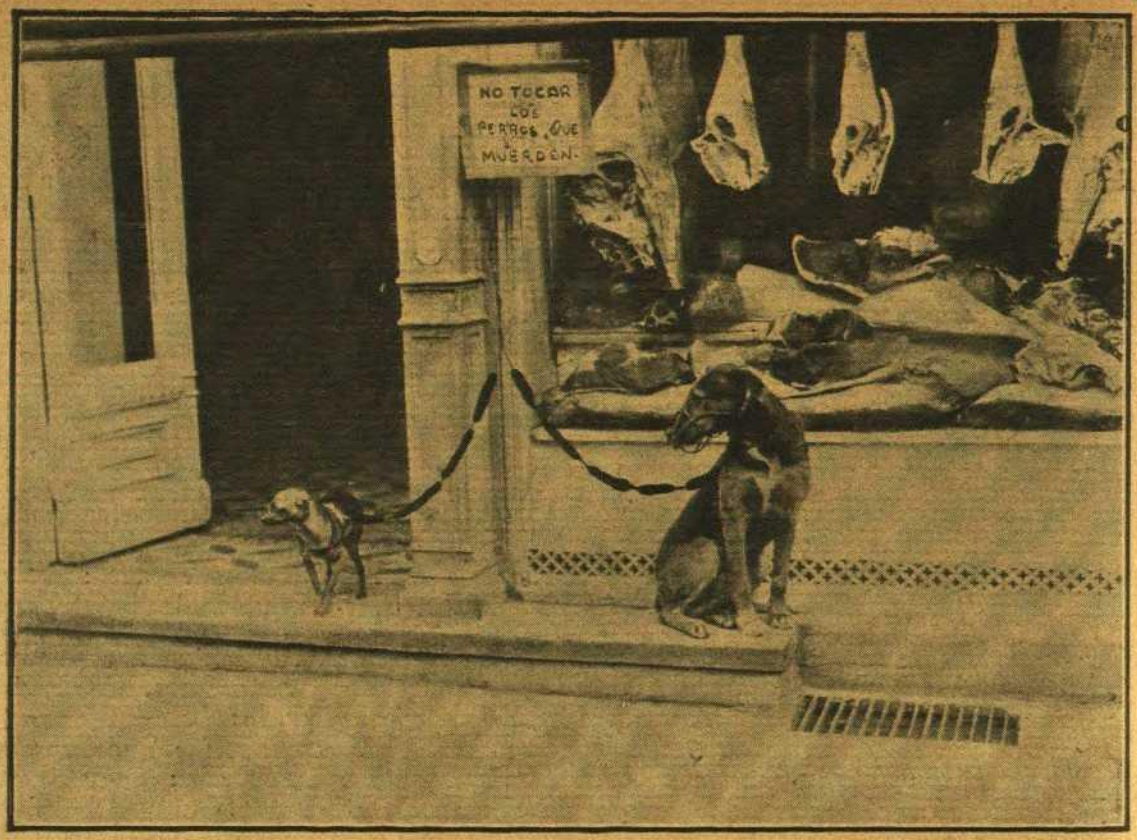

Vista panorámica de una «kansaladerie» alemana. Como se vé, la abundancia de carne, tocino y otros combustibles es inmensa. El estado de riqueza es brillante, pues es evidente que atan los perros con longanizas. No se dan cupones. Se sirve a domicilio. (Fotografía recibida por conducto alemán.)

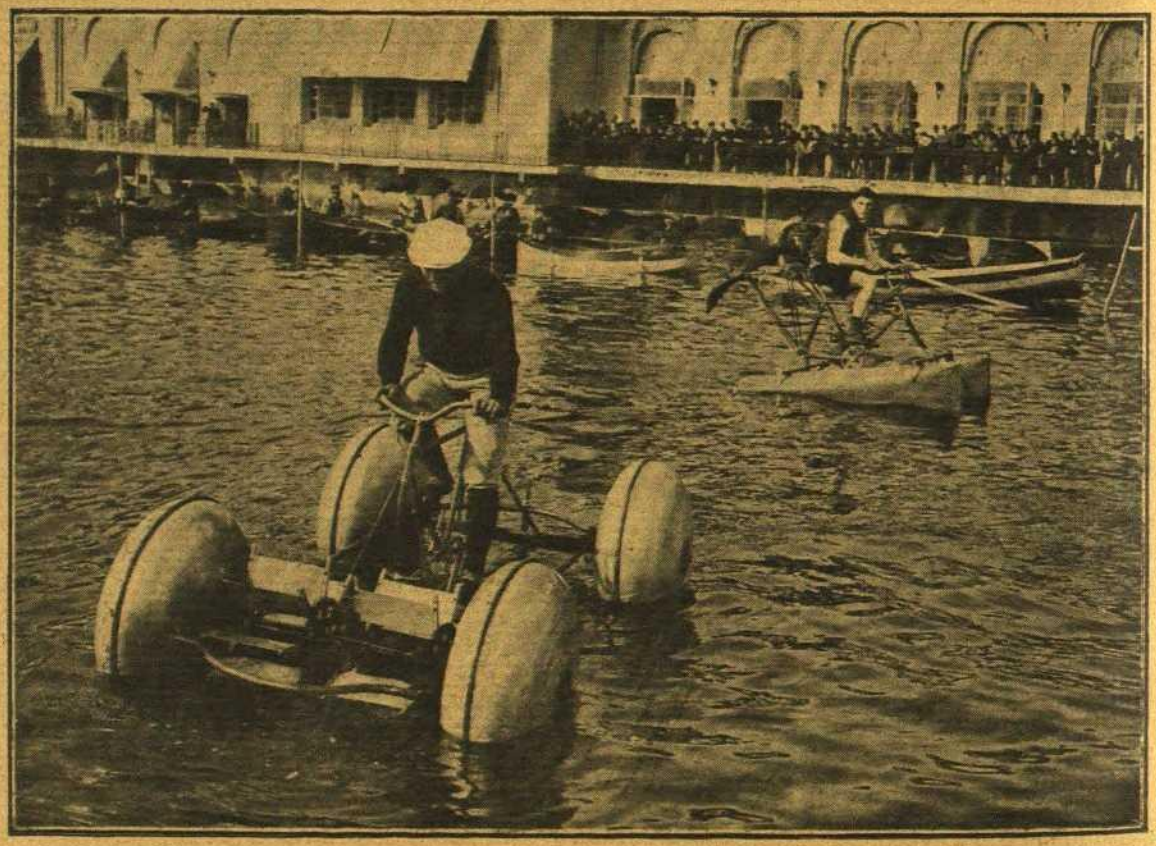

Aparato acuático-vertiginoso, fabricado con los restos de una máquina de hacer buñuelos, por nuestro corresponsal, quien ha puesto el invento en venta para costearse un nuevo aeroplano. Razón: Tallers, 83, portería. Visible de 6 a 9. Hay ascensor.

LAS HORRIDECES DE LA HECATOMBE MUNDIAL

Explosión de una «mina-grott» en el mar de Mármara. Diez barcos, más o menos potenciales y conflagrantes, quedaron hechos *serraduras marinas*. Ignórase el número de muertos fallecidos sin testar. Los *mineros* no fueron habidos. Del hecho se dió cuenta al juzgado.

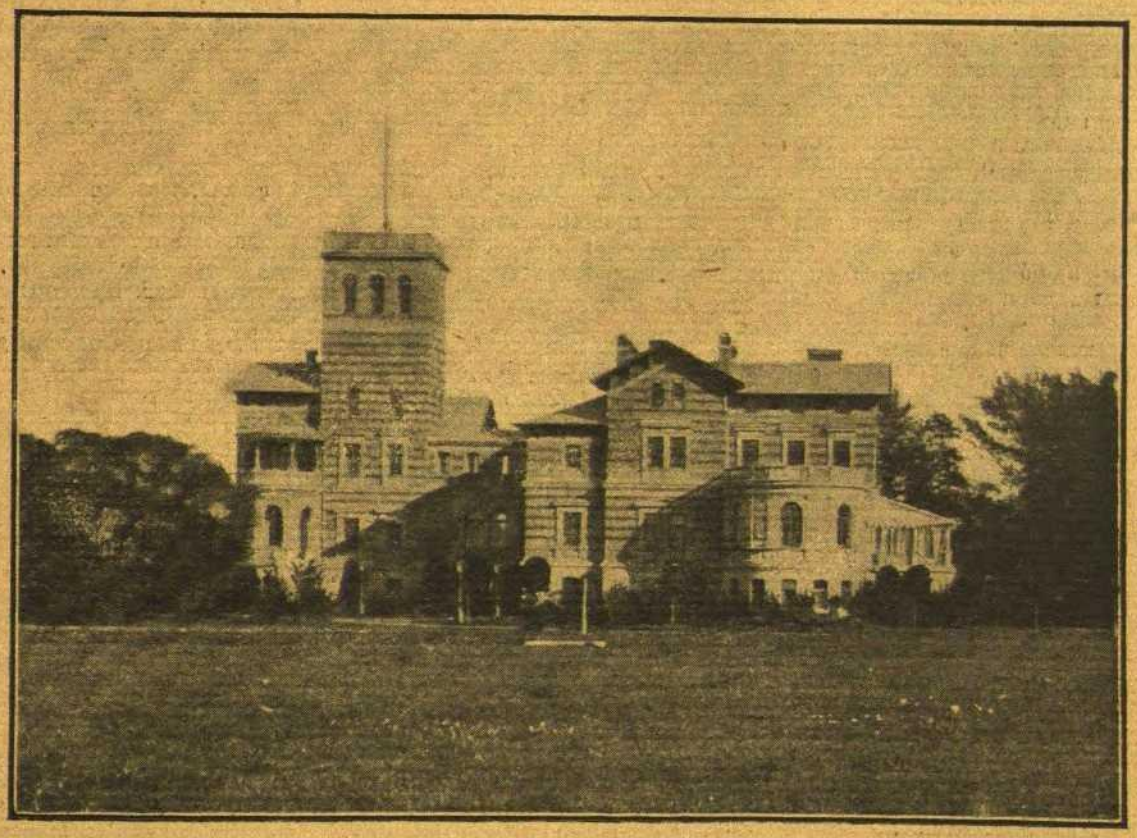

Lamentable estado de destrucción y devastación en que quedó el «Château Margaux», uno de los más históricos y pacíficos monumentos de la edad media, después del bárbaro, vándalo y sarcástico bombardeo de que fué víctima por los teutones. Este hecho sin antecedentes ni precedentes ha originado la protesta unánime de toda la afición. (Fotografía remitida por conducto francés.)

CARNET DEL PAPITU

L'exèrcit de castanyeres
de la nostra capital
ja fa dies que's belluga
i s'està movilitzant;

prepara les bateries
per la lluita començar
i totes les cantonades
està prenent per assalt.
Les torradores *schneider*
faràn un foc concentrat
i repartiràn castanyes
als clients beligerants.
La toma del bonïato,
amb tota seguretat
als estómacs estantiços
farà estragos importants,
i les xicotes que abusin
dels bonïatos torrats
tindràn en estat de seti
la fortalesa central.
S'anuncia una gran batalla
que tindrà lloc per Tots Sants
i segons els estrategues
hi haurà un número molt gran
de morts... als dos cementiris
de la nostra capital.
Corren rumors de que certes
castanyeres tiraràn
castanyes *dum-dum*, dant proves
de crudel perversitat,
i bonïatos-torpedos
que metralla escamparàn.
Als nois que fem el PAPITU,
malgrat la neutralitat,
es fàcil que les castanyes
ens arribin a tocar.
Si son rôsses o morenes,
ens mantindrem ben neutrals;
pro si ens toca una castanya
primê ens la farem pelar.

***

Cada dia els periòdics
noticies fresques
de l'*ala* esquerra porten
i de la dreta.
Depressa's vulgaritzen,
volant lleugeres;
amb *ales*, jo m'explico
el vol que prenen.
Segons les profecíes
dels estrategues,
a les nacions que lluiten
en la gran guerra,
tot això de les *ales*
donarà feina;
i si *Alà* no ho evita
com es de témer,
a l'a-guila alemana
tocarà el rebre
i es fàcil que'ls exèrcits
de les potencies
li diguin: «*Ala*, guilla
A casa teva!»,

que li tallin les *ales*
dreta i esquerra,
i ademés li demanin
amb molta urgencia
uns quants millons de l'*ala*
per fi de festa.

***

Estos, Fabio ¡ay dolor! que ves ahora
campos de soledad, mustio collado,
foren un jorn «Bohemia» encisadora,
temple de l'arrambancia engrescadora,
de l'amor, del grapeig i el *desenfado*.
Aquell antic casal de l'alegría,
la grimegia i la broma
que va cristallitzar la nostra ploma
en versos d'inspirada poesía,
com un castell ruinós are's desploma,
i el jovent s'en desvía
anant a fregar l'all a la «Paloma».
Trista «Bohemia», que ha vingut a *menos*
des de que'l gran Bastida no hi figura;
lo que fou altre jorn temple de Venus,
are sembla una freda sepultura.
I és que'l gran sacerdot, l'excels Bastida;
mantenía la fè ben enlairada
dels que rendeixen cult a l'arrambada,
i avui dia, el jovent que aima la vida
aquest cult es el cult que més li agrada.
Tristes ploren minyones i modistes
den Bastida l'ausencia
i sense el bell concurs de Sa Excel·lencia
les sessions del diumenge troben tristes.
Ell ha sigut pels joves una mena
de pare espiritual,
logrant que la «Bohemia»'s vegés plena
d'un excel·lent *percal*.
Ell de París ens ha portat els aires
d'última novitat;
ell ha sigut per tots els arrambaires
un excels catedràtic il·lustrat;
ell va fer de la cèlebre «Bohemia»
la primera academia
de la dança ensorrada i cadenciosa,
i l'universitat
del dèbil, que és la dança més hermosa
que hagi pogut ballar l'humanitat.
Mes, ai de mi! la sala acreditada
que era abans tan alegre i divertida,
sense el famós *Bastida*
are sembla que estigui *despullada*.
D'un ball de Ramelleres a l'altura
vol posâ aquest saló l'empresa actual,
i parlen els anuncis de cultura
i encara hi daràn classes de moral!
Déu meu, tot degenera!
«Bohemia» del meu cor, com t'has tornat!
Aquell local castiç ja no és lo que era
i ha fet l'ànec. Déu l'hagi perdonat!

***

Caçadors, prepareu les escopetes
per declarar la guerra a les perdius,
les guatlles, els conills, les aurenetes
i demés animals inofensius.
Aprofitats deixebles de Diana:
com de costum, la *veda* os han alçat;
vritat que tirareu de bona gana

veient que are el caçar no està *vedat*!
Doncs a mi en canvi lo contrari'm passa,
i ho confesso amb franquesa, llegidor:
quan al carrer d'en Trenta vaig de caça,
com més *badat* ho trobo, molt millor.

EN FORTUNY

Ja he dit en altres ocasions que en aquell divertit casal cada personatge té la seva característica. Així com en Millàn es distingeix pels séus brillants, en Grañé per en Vives, en Muntanyola pels punts i comes, en Dessy per les hetxures i en Fabra pel «talent», en Fortuny es caracteritza i surt de l'anònim per les seves polaines, pel bigoti a lo kàiser i per l'automòvil.

També és noble, escriptor i novelista, polític a estones, propietari i altres insignificancies, mes lo que'l fa sobressortir i destacar és el grapat de coses de que'ls parlava.

Les polaines de'n Fortuny, blanques com llet del dia, tenen, damunt la sabata xarolada, un no sé què descarat que sembla dir a les demés sabates regidorils: «Arri allà, plebe!» En aquelles sessions llaunes en les que en Fortuny, per a no perdre prestigi calla i s'hi fixa, les seves polaines donen al concurs cert aire de distinció, de passillo del Liceu, de que ben faltat n'estava el Consistori.

Els bigotis de'n Fortuny és una altra de les seves qualitats remarcables. Enlairat, tiesso, encartronat, sembla destinat a aguantar els eterns lentes d'or del nostre aristocràtic regidor. Quan un el contempla, s'imagina, sense volguer, les angunies de la nit amb bigotera, les estones davant del mirall, el gasto de cosmètics i el nombre de perruquers que s'haurien suicidat si en Muntanyola també agafés la ceba de dur el mostatxo a la alemanya.

L'aire senyorial d'aquest bigoti, completat amb una calva incipient i una cara d'home amoïnat bastant ben imitada, donen al nostre home un aspecte bastant passador i fa que quan se'l vegi, un digui sense volguer: «Aquest es quelcom!»

L'auto de'n Fortuny mereix paragraf apart. Es luxós, molt luxós, mes no amb el luxe paveril del den Pich (forat de pell de petaca, segons ses propies paraules) sinó amb un luxe de marquès, seri, grave, d'aquells d'escut a la porta, xofer amb «libreia», forro de satí, flors artificials i pitillera sense materia inflamable. Així com l'auto de'n Pich cada migdia sembla la diligencia del Clot, i serveix per acompanyar a casa a dos secretaris, sis regidors i a voltes algún plumífer, el den Fortuny serveix sols pel séu amo, i encare es l'hora que no l'he vist portar gent estranya. Les coses ben conservades, duren; oi, Fortuny?

Aquestes són les característiques del nostre home. Es noble per herencia, i la veritat és que no s'ho fa valguer. Molts regidors hi ha que encare potser no ho saben. Anem a dir que'l saber-ho tampoc pot donar cap profit.

Es escriptor, i no ho xafa malament. A la «Ilustració Catalana» li deixaven omplir una plana, i allí va demostrar que, vaja! que si els discursos es poguesin escriure fóra el millor orador del Consistori.

El ser propietari no es cap mèrit. Per això no en parlo. En quant a la seva actuació política es pot afirmar que és molt poc compromesa, doncs es redueix a mirar a l'Abadal, dir sí o no, i fer coro a l'Andreu quan aquèst s'enfada.

Res, ja ho he dit. Es un senyor que vesteix bé.

Quatre ratlles

Diuen que no m'allargui massa. Això es bo. Com que de mandra no en falta, prenguin la bona voluntat i pensin, per a consol, que tampoc la cosa val la pena i que are ja hi som de nou, i que s'acaba la bona vida, i que tindrem futbol de debò cada diumenge.

El partit inaugural, solemne, barreja de casaques i colors, va resultar mitja figa, mig raim. Uns blaus que guanyen i uns blancs que reben per 3 a 1.

Els blaus duien lo bo i millor de l'exèrcit futbolero. Ja podíen! En Gibert, en Tiago i l'Armet, són de l'«Espanyol», diguin lo que vulguin els profetes. En Filferro (a) Juanico, prenent l'alternativa amb en Ràfols i el menut Gonzàlez. Els davanters de l'«Espanya», fent goals com si tal cosa. Dels recipients, en Bru parant lo difícil i pifiant lo fàcil. L'Anselmo, a l'alçada dels bons. Els mitjos,... deixem-ho córrer. Ja't dic jo! Els davanters del «Barcelona» amb ganes i l'Alcàntara el trumfo.

I vet-ho aquí. No molta gent. Llum artificial, en Palomero fent de jutge etern, poques senyores.

I fins diumenge, que ho farem més llarg si la cosa s'ho val.

♣ ♣ ♣

Preguntes guerreres

—A quina ciutat francesa van ser inventades les baionetes?

—A Baiona.

—

—En què se semblen els moros i els cristians en la guerra?

—En que abans de morir els cristians diuen: «Moro per la patria», i els moros diuen: «Un moro menos per la patria.»

El corb.—Pensar que en la guerra russo-japonesa m'havia arribat a menjar tres artillers, i are amb un corneta ja no puc dir fava! Se veu que'm falg vell.

Motius de Sant Celoni

Enviats pels senyors *Tap i Oca, J. Ma Mella* i *Papilu Datu, Papilu V.*:

Xifra Petit, Aloc, Aixeta taló, Banyigas, Badó, Quics, Bolet, Burxó, Badó Crosta, Burget, Bort, Bou, Botifarra, Baldufa, Brau, Barnenc, Balot, Botera, Bot-llofa, Borres, Beco, Balles, Babaia, Caseta, Clapat, Cucut, Caixalada, Carala, Colom, Cap de Canti, Caga-tartanes, Cot, Cot-Brut, Currutaco, Carinyol, Cadiraire, Cametes, Coca, Cluca, Calderer, Casquet, Coix, Coix Dret, Quatre Pams, Cotorra, Clarens, Carinya, Cadet, Clavetaire, Catxol, Xalet, Cuní, Carbonell, Carvaire, Cepillo, Deri, Carrasquet, Cumartines, Esquilador, Caions, Finet, Ferrer de Tall, Ferrer de Goma, Fregai-re, Flequer Nou, Flauteta, Fusteret, Flesiana, Fai, Farell, Frai, Fontrodona, Formiga, Faves, Franquesa, Escura-calaixos, Gana, Gavà, Galindo, Ganxanimos, Guenyo, Galga, Garra-mistos, Esgarrapa Cristos, Godo, Galán, Gurgui, Alzina, Guerrita, Granota, Gitano Blanc, Mamà, Monjo, Mix, Met, Mauet, Maie, Mieres, Nande-deu, Momento, Manegat, Moro, Menut Xerraire, Mari-cano, Menut, Marrà, Marcó, Magre, Miquel de les Serps, Lisu, Licus, Hostaler, Ordinari, Palomer, Palero, Por, Ploraner, Pepet del Cavall, Paulaça, Puntica, Poc, Crosteta, Pastor, Primet, Pautirola, Patrucos, Papu, Perepoc, Pardal, Pepet Bon-noi, Poll, Pota, Purrata, Patxac, Baró, Pató, Puten, Patample, Peixa, Pixa-polit, Presto, Papet Espantat, Pit, Pepet de l'Agulla, Palat, Palot, Dut Quicai, Dret, Petaria, Negre, Pere Ramis, Palillo, Perdigó, Lari, Patala, Posa Peles, Pastilletes, Palletes, Peret Xapa, Platero, Patllari, Palló, Rossinyol, Roquet, Ros Blai, Róssa, Ros, Rac-Rac, Rotxil, Regater, Rabaça, Sip, Sense-orelles, Sereno, Suari, Sacarina, Sanadar, Sardanet, Sordo, Serroda, Siballer, Siset, Segu, Sarit, Senyó, San Martí, Sans, Troitli, Tinus, Sotracs, Treixeries, Ubac, Truita, Trompa, Tito, Tarit, Titola, Tinet, Marcó, Rei, Penjarella, Torrent, Turró, Tarrenc, Xarando, Xabar-ret, Xalet, Xarraquet, Veta, Pa-i-aiga, Viladrau, Rilon, Xic del Molí, Vinella, Viudo, Xarric, Zarda, Pixut, Llimpia fusells, Xorca, Carrall.

NUMERO VINENT

Motius de Cornellà del Llobregat,

enviats per en Tallaferro. Serà la primera de les sensacions que preparem al Baix Llobregat.

FALL DEL NUMERO DEDICAT ALS BARBERS

Molts pensaràn que per fallar el concurs esperàvem que la vaga de barbers fos acabada. Res d'això. Fallar un concurs no és com fallar l'as d'oros. La raó d'haver fet esperar als nostres estimats concursants es molt senzilla: esperàvem que s'acabessin les vacacions.

1.er Premi: *Per tot hi ha remei* (conte en vers publicat a la pàg. 424 del número 293).

2.n Premi: *Del ofici barberil* (vers publicat a la pag. 424).

3.er Premi: *Xisto* sense dibuix (publicat a la pagina 423 del mateix núm.).

NOTA: Se pagarà religiosament, encare que'l govern estableixi les moratories.

ENDEVINALLES

Panxa amb panxa,
ventre amb ventre,
carn al forat
i llet al ventre.

(*Solució al número vinent.*)

Solució del número passat:

LA MUSICA

♠ ♠ ♠

CASTELLANADES

Castellanada molt freqüent entre els partidaris de la pau:

Ha quedado como un excusado de aceite.

La traducció al número vinent.

Traducció del número passat:

Debe es Debe y Mano Hombre el siéntale pero hecha.

DEU ES DEU I MAHOMA EL SEU PROFETA.

En Pepet del Nas: El posarem al concurs de Metges, per veure si al costat dels altres s'emporta la palma, perque amb motiu de la guerra europea hem decidit deixar el concurs obert fins que vingui la pau.—*S. D. Josep Maria Farreras:* Rebuts els motius d'Amer, que publicarem amb molt gust quan els hi toqui allò que sona. Sab que és allò que sona? Es l'hora.—*Pitus:* Aquesta setmana se veu que la seva Mussa ha reposat. Procuri no deixar reposar la Mussa o més ben dit la Mossa, perque als escriptors del PAPITU no'ls inspiren les nou Musses, sino les Nou Mosses.—*A. Nelly Dit:* Hem rebut els motius que'ns envía. Els guardarem, i si de cas ens decidim els hi farem sortir al mig del carrer.—*Cardadol:* Estimat amic *Cardadol.* Hem rebut altra volta els motius de Cardedeu, que amb molt gust publicarem tractant-se d'un poble tan papitesc.—*Un tranquil:* Hi farem la barrila que's mereix, i en aquest mateix número la podrà llegir.—*Sr. President de la Marina Espanyola:* Mil mercès per l'oferta i celebrarem que l'obgecte que'ls guia arribi a port, vagi vent en popa i transporti molts barrils de barrila... i de sardina.—*Xispa:* Envíns'els i mirarem de publicar-los com a segona remesa.—*Nolo Arás:* Li aprofitarem quelcom de lo molt que ens envía.—*Fabregat:* Vostè és molt de la broma i deu ser molt bo per anar a Montserrat. Lo que ens envía li publicarem, perque tenim la seguritat absoluta de que farà riure molt al públic. A nosaltres no'ns ha fet riure perque ja estem acostumats a tot.—*Quimet Kalent:* Ne treurem el suc i llensarem l'escoxa.—*Negret meu:* Lo que vostè envia es un conte tret d'un llibre, però el publicarem perque ens sembla que agradarà al públic. *El Juanitu del* PAPITU: L'un ja s'ha publicat, i l'altre no's pot publicar perque té un final una mica masa manso.—*Apit:* Si el publiquem ha de ser amb la condició de que vostè surti com autor davant dels tribunals.—*Un novatu:* Mirarem de fer-ne un xisto, amb les nostres traces i manyes.—*Uns que'ls tenen bufons:* Els motius dels forners de Gracia, encare no'ls hem rebut, però potser els reberem demà o si molt convé ja'ls tenim entre les cartes que encare ens manquen repassar, que son bastantes. Que son molt jovenets vostès, o ja son homes fets? Si de cas son jovenets aviat ho seràn d'homes fets.—*Vergazoni* Molt ben escrit i molt ben redactat, però li manca anar a Novetats, no per veure la comedia, sinó per veure si hi troba un assumpto més nou.—*Nich Brow ling:* Li aprofitarem quelcom.—*Pel·liculero:* Li escriuré amb molt gust la carta que li vaig prometre, en la qual li faré declaracions sensacionals. *Un que vigila pel* PAPITU: Mercès pel sen bon zel. D'homes com vostè s'en trobaríen pocs i me sembla que'ls que busquen homes hi perdríen moltes hores.—*Sr. D. Josep Roca i Valldaura:* Efectivament vam rebre els motius de la simpàtica vila de Gelida. Li agrairíem de tot cor que'ns enviés el nom del senyor que ens els va enviar, com també la direcció d'aquest senyor. Favor que esperem de vostè els seus S. S. Q. S. M. B.—*Pironga:* Li treballarem el qüento i li publicarem.—*Papitu Stira Dits, Amadeo el Tripa, Rogeli Cucarra, Josepet Bleda, Miquels Degollats, Rafel Carretons, Pep Bullanga, Jordi Pelagañas, Paco Moro, K. Gampena, Antonelli, Sabat-té, La Sinforosa, La Escolàstiga, La Tecla i la Tomasa, acompanyats per la firma, Jordi Glogresca, Trias:* Rebuda la colosal protesta contra la nostra falsa informació de la guerra. Tenen tota la raó; la falsetat es lo que avui domina, però de totes les notieies falses que se publiquen, les del PAPITU son les úniques que se fan simpàtiques a l'opinió.—*M. Amador de P. Iris:* Vostè es *duenyo* i faci lo que més li convingui. Respecte al seu nom tindrem la precaució de no publicar-lo.—*Pitus:* Sabrà *com* aquesta setmana ens ha endevinat el gust, i per consegüent el del públic que és un gust que no falla. L'una cosa li publicarem al Calen Dari i les altres als números que vagin sortint.—*Jori:* Està molt bé. Li publicarem amb salsa papitesca, que és una salsa que fa menjar als malalts, perque val més que les bones paraules.—*Pepet del Nas:* Li publicarem tot, tot i tot. Té, té i té. Els motius de l'Ostia seràn publicats amb gran pompa. Ostia!—*Rakul:* Vostè comença per confessar que no sab si li hem publicat els cuplets i si no'ls hi hem publicat, i després demana per què no fallem el Concurs. No sé quina necessitat tenim d'emmotllar-nos al gust dels concursants, abans que al gust del públic. Nosaltres publiquem lo que creiem que ha de ser del gust d'aquest i ho fem quan l'ordre d'assumptes ens ho demana. El fall del concurs de cuplets se farà al seu degut temps i amb les garantíes amb que sempre els fem.—*Dues auranetes del Tívoli:* Si tantes i tantes seguritats ens donen els hi publicarem quan ens haurem convensut de que no pot ofendre a ningú per un altre conducte.

Imp. J. Horta - Barcelona

L'HUMOR ESTRANGER

—Ja sabs la desgracia de'n Carleta?
—Què li ha passat?
—Pobre xicot! Ha fugit amb la meva dona.

—Ves-hi amb compte, que d'aquesta boleta n'hi ha algún de verinós a vegades.
—Tant me fa! Com que'ls senyors no'n deixen mai per la cuina.

—Sabs, maco, que cada dia ets més petit? Si aixis segueixes, aviat seràs passat de mode.
—Per què?
—Perque are tot s'apuja.

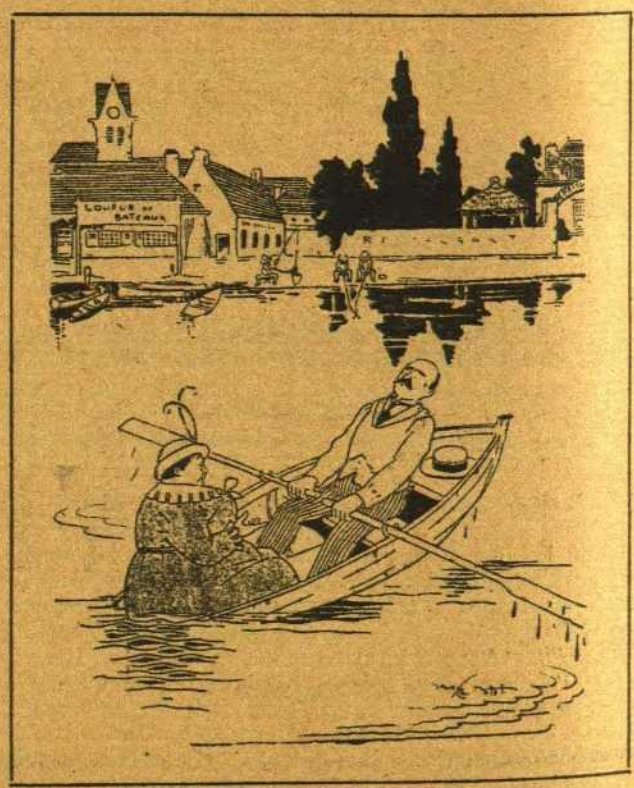

—Quina cosa es això de l'imaginació: tot just s'és a la barca, i ja se sent una frescor....

Col·lec-ció PAPITU, any 1909 (1.er any) Preu: 7 ptes.

" " " 1910. . . . " 6 "

" " " 1911. . . . " 6 "

" " " 1912. . . . " 6 "

" " " 1913. . . . " 6 "

Encuadernació i tapes, per any, . . . " 3 "

LADILLAS (cabras)

exterminades en un minut amb

L'INSECTICIDA PARADELL

UNA pesseta frasc : Per correu 1'50 ptes.

LES INJECCIONS I LAVATGES

en els fluixos recents, generalment ademés d'allargar la curació solen produir complicacions. El sàndalo i l'arheol esmortueixen al principi la malaltia, però tenen l'inconvenient de que en general no l'acaben, puix deixant de pendre'ls surt altra vegada el mal, lo que fa que novament se torni a pendre'ls mateixos arheol i sàndalo i s'esmortueix altra volta; se deixen de pendre i ve altra vegada i sempre aixis, no conseguint altra cosa que fatigar els ronyons, produint dolors mol forts.

Amb les antigues especialitats Paradell res d'això succeeix, i en poca dies i sense perill s'arriba a una absoluta curació, sense ulteriors conseqüencies, gastant relativament poc, lo que està provat fins l'evidencia per vintisis anys d'exit.

Farmacia Paradell - Asalto, 28 (carrer Nou)

DR. SERRALLACH Especialista en les malalties dels ronyons i de les vies urinaries
Pelayo, 40—De 12 a 2 i de 6 a 9. - Festius de 10 a 12
Consulta econòmica : De 7 a 9.—Jovellanos, 9

Centre de venda al per major de periòdics i setmanals i tota classe de llibres

Corresponsal directe

Ferlandina, 5, tenda.-BARCELONA

Miquel Guerrero

Dr. M. CAMPS

VIES URINARIES
SÍFILIS - MATRIU
Aplicació intravenosa del 606

TRACTAMENT ESPECIAL DE LA BLENORRAGIA

CONSULTA PARTICULAR:
Ron a Universitat, 14, pral., 1.ª - De 3 a 5

CONSULTA ECONÓMICA:
Fusteria, 2 y 4, 1.er. - (Entre Plaça A. López i Carrer Ample)
de 12 a 1 i de 7 a 9 nit

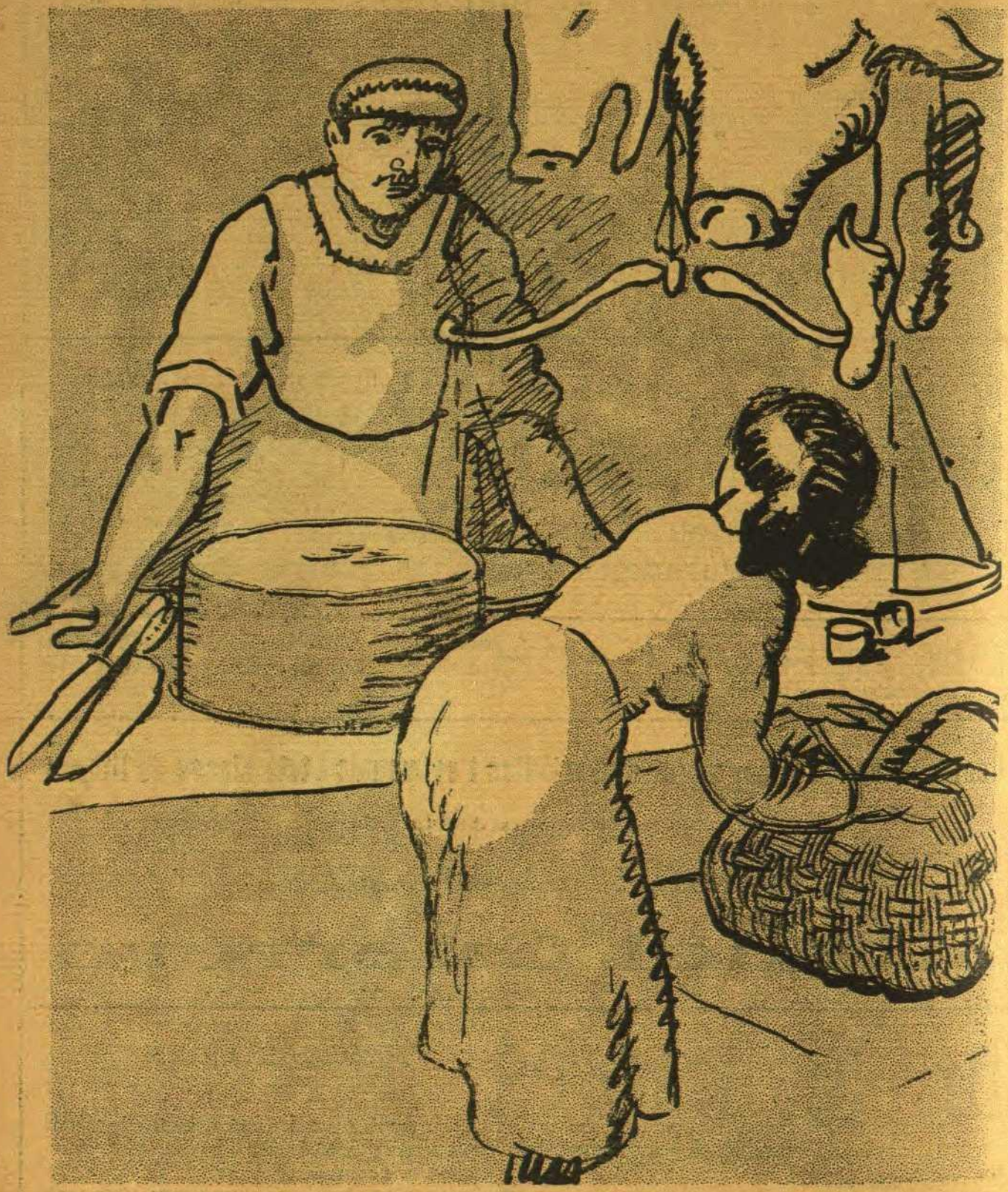

—Què vols, hermosa?
—Dona'm la llengua.